

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko šolstvo v budgetnem odseku.

Na Dunaji, 9. marca. [Izv. dop.]

—j—. Budgetni odsek je v obče končal svoje posvetovanje o državnem proračunu za leto 1888., le état naučnega ministerstva je stoprav te dni prišel v obravnavo. Povod temu zakasnenju je bilo, da se razne desničarske frakcije, v prvi vrsti Čehi in Slovenci, dosihmal niso mogle pogoditi z eksc. ministrom Gautschem. O uspehu dotičnih obravnav se dá soditi po razpravah, katere smo včeraj in danes bili čuli v budgetnem odseku.

Odsek pričel je reševati srednje šolstvo v petek zvečer. Prva seja bila je, ako abstrahiramo od levičarskega poslanca Beer-a in njegove luminozne razprave dokaj nezanimiva. Važna pa je vendar bila za nas Slovence, kajti mej prvimi govorniki se je k besedi bil oglasil dr. Tonkli, ter je po skupnem dogovoru s svojimi slovenskimi tovariši naučnega ministra direktno na odgovor pozval, je-li kaj ukrenil glede one tolikokrat že v državni zbornici sklenene resolucije, s kojo se vlada pozivlja, ustanoviti slovenske paralelke na gimnazijah v Celji, Mariboru, Gorici in Trstu, oziroma hrvatsko paralelko na Pazinski gimnaziji. „Jasen odgovor zahtevamo“ — dejal je naš zastopnik — „s praznimi obljubami in jalovimi izgovori ne bomo več zadovoljni! Na razgovor spravil je dr. Tonkli tudi zadevo razpuščene Kranjske gimnazije, vprašajoč ministra, bode-li preklical svojo odredbo glede tega zavoda ali ne?

Minister v petek ni odgovarjal raznim tem vprašanjem. Mej Tonklijevem govorom kazal se je jako nebrižega, komaj ga je poslušal, sem ter tja je celó na široko zavezal, sedaj je šepetal z vladnim zastopnikom na svoji desni, sedaj razgovarjal se z načelnikom odsekovim, grofom Clamom, na svoji levi strani. Nejevoljno opazovali so naši poslanci te prizore, s tem večjo radovednostjo hiteli so v sledečo sejo, češ, minister zna, pri čem je danes bode moral odrezati se preciznemu pozivu, kojega mu je stavil zastopnik Slovencev v budgetnem odseku.

In zares, koj pričetkom odsekove seje poprime minister besedo, da odgovori raznim zvedavim interpelantom. Najbolj Vas bode seveda zanimalo,

kako se je izjavil o slovenskih terjatvah glede srednjega šolstva. Evo odgovor njegov „in nuce!“ Glede Kranjske gimnazije dejal je, da naučna uprava ne namerava preklicati svoje odredbe. Zavod v Kranji, pravi, ni bil dosegel svojega prvotnega namena. Ustanovljen je bil v to svrhu, da razbremeni prenapolnjeno gimnazijo Ljubljansko, toda skušnja je pokazala, da je število gimnazijskih učencev v Ljubljani vedno naraščalo ter v svoji vzhodeči progresiji prouzročilo oni nezdravi, neznosni položaj, v kojem se dandanes nahaja državna gimnazija Ljubljanska, dočim je zavod v Kranji vedno pešal ter naposled brojil le 85 učencev v štirih razredih. Priznava sicer, da se bode moralo kaj ukreniti zastran kranjskih gimnazij. Naučna uprava da je pripravljena, ustanoviti samostalno drugo nižjo gimnazijo v Ljubljani s primerno ureditvijo, toda glede Kranja mora vzdržati svojo odredbo. Po njegovem mnenji slovenstvo na Kranjskem nikakor ne bode na izgubi, ako mesto odpravljenega Kranjske gimnazije nov zavod dobi v Ljubljani.

Na to pride minister na vprašanje slovenskih paralelek. Konstatuje, da se Slovenci sploh odlikujejo po posebnem daru za priučenje tujih jezikov ter z nova potrdi, da so učni uspehi glede nemščine pri slovenski mladini na Ljubljanski gimnaziji dokaj povoljni. Toda učna uprava se vendar še ni odločila, je-li sedanja organizacija slovenskih razredov na Kranjskem pedagogično opravičena ali ne? Morda bode bolj kazalo, ne z grščino, temveč s kakim drugim predmetom priučiti pouk v nemškem učnem jeziku. To vprašanje še ni rešeno. Z druge strani se pa mora minister držati svojega stališča, koje je označil na kratko takole: Slovenski mladini, prišedši na gimnazijo, ne da bi dovolj zmožna bila nemškega jezika, nudi naj se priliko, v prvih letih gimnazijskega pouka šolati se na podlagi materinščine. Toda nikoli ne bode mogel odstopiti od terjatve, da se mladina tekom svojih gimnazijskih študij temeljito priuči nemškemu jeziku. Stojec na tem stališču bode naučna uprava tekom tega leta — natančno in pazno študirala to vprašanje!

Pred svojim govorom obetal je minister ne kemu slovenskemu poslancu, prisotnemu pri odsekovi obravnavi, da se bode s svojim odgovorom „jako prikupil Slovincem“. Ne treba mi poudarjati,

da ministrove besede tega efekta nikakor niso učinile. Kako bi tudi! Naveličali smo se že dolgega moledivanja, dejanja hočemo videti mesto praznih besed, in sedaj nam ekscl. Gautsch obeta — da hoče študirati to pitanje! Za Boga svetega, to bi bil načelnik naučne uprave prej lahko storil, saj je že tretje leto na vzvišenem svojem mestu in slovenski zastopniki niso letos v prvič kar iz rokava stresli ponižne svoje zahteve, temveč kmalu bode dve leti, odkar se vse svoje terjatve razločno prepisane črno na belem izročili njemu v roke. Zahtevali so, da se slovenske paralelke otvore pričetkom tekočega šolskega leta, — minister se je skrbno izogibal kateremu koli pozitivnemu obroku. In ker se vendar ni upal, zanikati zakonite pravice slovenskega naroda do srednjih šol z narodnim učnim jezikom, utaboril se je za izgovorom, da preje treba pretehtati organizacijsko pitanje! Slovenci smo pač pohlevni in krotki, ter zlasti poslanci naši odlikovali so se tekom zadnjih dveh let z obilnimi in sijajnimi dokazi krščanskega zatajevanja lastnega mesa — toda tak odgovor razdražil jim je vendar živce, in ta naravna razburjenost razodevala se je prav jasno v paprikovanem odgovoru, s kojim se je dr. Tonkli znosil nad naučnim ministrom.

V svoji repliki oziral se je namreč Tonkli najprej na razpust Kranjske gimnazije. Skušal dokazati, da bode bolj umestno preklicati odredbo in gimnazijo pustiti v Kranji, nego nov zavod ustanoviti v Ljubljani. Preveč bode dijakov nakopičenih v Ljubljani, potrebnih stanovanj ne bode jim moč preskrbeti, torej — ostane naj gimnazija v Kranji! Naj se ne sramuje minister, — nadaljuje govornik preklicati svoje odredbe, saj ne bode v prvič, da z lastno roko razveljavi to, kar je pred kratkim bil sam zaukazal! To svojo trditev utemeljil je govornik z nekaterimi vzgledi.

Potem se spravi dr. Tonkli na splošno vprašanje slovenskih paralelek. Kontraverza zaradi Kranjske gimnazije in njenega nadomestila naposled ni tako odvažna, da bi njej na ljubo razmerje slovenske delegacije vladi nasproti moralo se temeljito predrugačiti. Marsikateri čestitih naših čitateljev ne bi morda ugovarjal, ako se zavod v Kranji zamenja za drugo gimnazijo, ustanovljeno na državne troške v Ljubljani. Drugače pa je z načelnim pitanjem slovenskih paralelek na južnoštajerskih in primorskih

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXII.

(Dalje.)

Mej tem življenje v Marini ni potekalo tako gladko, in ubogemu Nikolaju Petroviču godilo se je slabo. Neprijetnosti rastle so od dne do dne — malenkostne neprijetnosti. Ukvarjanje z najetimi delavci postalo je neznosno. Nekoji zahtevali so takojšnje plače ali doklade, nekoi so pobegnili vsprjemši aro. Konji so izbolevali, oprega je bila vedno v neredu, dela izvrševala so se malomarno, iz Moskve naročena mlatilnica bila je neprimpravna radi svoje teže, čistilnico polomili so prvokrat, polovica hleva je pogorela, ker je slepa dekla o vetru šla s tlečim ogljem zagovarjat svojo kravo, . . . po pričnanji te starke pa je vsa nesreča izvirala iz tega, ker je začel gospod pripravljati neki nenavaden sir

in mlečne jedi. Oskrbnik polenil se je najedenkrat ter začel debeleti, kakor se debeli vsak Rus, kadar uživa kruh zastonj. Če je zagledal iz daleka Nikolaja Petroviča, zagnal je, da bi pokazal svojo delavnost, kamen v mimotekečega prašička ali žugal polunagemu otroku, sicer pa je većinoma spal. Najemniki prinašali niso ob obrokih najemuine ter kradli so les. Skoro vsak večer lovili so in včasih celo pretepaje se jemali kmečke konje pasóče po lokah „ferm“. Nikolaj Petrovič odločil je denarno kazen za tako pašo, a navadno končavala se je stvar s tem, da so se konji prebivši dva ali tri dni v gospodski krmi vračali k svojim gospodarjem. Na vse zadnje jeli so se mužiki rovat; bratje zahtevali so, da se posestvo deli, ker njihove žene neso mogle v jedni hiši živeti. Najedenkrat nastopil je tepež in vse se je takoj dvigalo na noge, kakor na povelje, vse je begalo pred prag oskrbnikov, hitelo h gospodu, često z razbitimi obrazi in pijano ter zahtevalo sodbe in odločitve. Čul se je trušč, vpitje, ženski jok mešaje se z moškim zmerjanjem. Treba je bilo pripravljati se strani ločiti, kričati do hripavosti, naprej vedoč, da je vendar nemogočo pravilno raz-

rešiti. Za žetev nedostajalo je rok: sosedni dvorec z ljubeznivim obrazom zavezal se je, da oskrbi ženjev po dva rublja od desetine ter je goljufal na brezvesten način. Ženske zahtevale so nezaslišano plačo, mej tem pa se je žito osipalo. Tudi košnje neso mogli zvladati, in ob jednom grozi se opekunski svet ter zahteva, da se hitro in popolno poplačajo zaostali odstotki . . .

Jaz nemam moči! vsiknil je večkrat obupno Nikolaj Petrovič. — Sam se ne morem truditi, da bi pošiljal za redarstvom, — ne dovoljujejo principi, a brez strahu pred kaznijo ne opraviš ničesar!

Du calme, du calme, opomnil je navadno na to Pavel Petrovič, sam pa je mrmral, gubancil si čelo in vil si brke.

Bazarov ni se brigal za te „sitnosti“, tudi se mu kot gostu ni spodobilo, da bi se usiljeval v tuje razmere. Drugi dan po prihodu v Marjino lotil se je svojih žab, infuzorij in kemiških sestav ter se ukvarjal samo z njimi. Arkadij nasprotno čutil se je primoranega, da, ako baš ne pomore otcu, mu vsaj kaže, da bi mu rad pomogel. Potrpež.

gimnazijah. Prav iz srca govoril je tedaj vodja goriških Slovencev vsem slovenskim tovarišem v državnem zboru, ko je z neko srdito odločnostjo razdrpal sladko donečo Gaučevo zgovornost. Končal je markantno svojo izjavo z besedami: „Jasen odgovor zahtevali smo od ministra, a kaj smo dobili danes? Kak odgovor smo čuli iz njegovih ust? Nič drugega nismo slišali nego — jalove pretveze in ničeve izgovore! („schale Vorwände und leere Ausflüchte.“) Zlasti levica znosila se je nad nepričakovano energijo Tonkličjevo, — „sehr höflich!“, s tem vsklikom prestrigel je moravski Sturm na dotičnem mestu Tonkličjeve besede.

Danes ni več zeval eksc. dr. Gauč, tudi razgovora ni več bilo z odsekovim načelnikom niti šepetanja z referentom dvornim svetnikom na njegovi desnici, tako ga je dirnula izjava slovenskega zastopnika, da si takoj izprosi besedo, ako ravno je bila debata že končana. In glej čuda, mesto ognjevitih replike, koje je vsak pričakoval v odgovor na tako natolcevanje, čuli smo le nekoliko stavkov iz njegovih ust, kateri so se vsekako prijaznejši bili glasili nego prvotni njegov odgovor. Minister, zatrjujoč, da mu ne bodo rabili takovi „kraftausdrücke“, kakeršnih se je posluževal predgovornik, vender naglašja, da ga dr. Tonkli ni bil dobro razumel, dasiravno je bil govoril dokaj jasno. Slovensko prebivalstvo, — pravi —, želi slovenskih paralelk. Učna uprava bode torej pretehtala vprašanje tekom tekočega leta, na kak način bode mogoče ustreči dotičnim željam! to so pač le besede, katere je spregovoril naučni minister, toda glasé se nekoliko rahlejšje nego prvotna izjava njegova.

Resolucijo, sestavljena po vzgledu lanske resolucije, predlagal je dr. Tonkli, in poročevalec Zeithammer se mu je pridružil. Resolucijski navet se glasi, naj se pozivlje vlada, pričetkom bodočega šolskega leta otvoriti dotične slovanske, oziroma hrvatske paralelke. Pri glasovanju obveljal je Tonkličjev navet s 17 glasovi proti 11. Zanimivo je, da se proti glasoval tudi — Jurij Lienbacher. Na stara leta vzdramil se je upokojenemu dvornemu svetniku nepokvarjeni „nemški čut“. Kaj čemo — „Er hat sein Herz entdeckt!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. marca.

Gospodska zbornica ima v sredo sejo. Na dnevnem redu je drugo branje zakona o odpisu davka pri elementarnih škodah. Ta stvar je jako važna za kmetijstvo in je torej želeli, da se kmalu reši.

Pravosodnje ministerstvo je zaukazalo sodnijam in državnim pravdnijstvom v Dalmaciji, da morajo občeati z avtonomnimi oblastvi v onem jeziku, v katerem poslednji uradujejo.

Vnanje države.

Srbska skupščina suide se 26. t. m. — V Belem gradu začel je izhajati nov list „Borac“, ki je organ mlado liberalne stranke. Vodja te stranke je Nikola Jovanović. Mladoliberalci priporočajo zblizanje z radikali. „Borac“ v prvi številki hudo napada Ristića, ki je svoje pristaše na dan volitve pustil na cedilu.

Obletnica Sanšefanskega mirovnega dogovora in hkratu obletnica mirovne pogodbe, ki se je skle-

nila v Bukureštu s Srbijo, se je letos v **Bolgariji** tudi slovesno praznovala. Videlo se pa ni pri tej priliki nobenega nautušenja. Slavnosti so se udeležili samo častniki, uradniki, svečeniki, učitelji in šolska mladež, z jedno besedo samo oni, ki so bili prisiljeni. Narod se pa ni nič zmenil za te slavnosti. Povod temu so baš sedanje bolgarske razmere, sovraštvo mej strankami. Ruski pristaši bi se sicer bili radi udeležili slavnosti, toda se je neso mogli, ker obsojajo vojno s Srbijo; ruski nasprotniki bi pa bili radi proslavljali obletnico miru s Srbijo, a neso hoteli, da bi kdo ne mislil, da proslavljajo Sanšefansko mirovno pogodbo, ko vender o Rusih nič vedeti nečejo. — Bolgarska vlada je sklenila, da na izjavo Porte ne bode ničesar odgovorila, ker jej baje ne pripisuje nikake važnosti. Kak uspeh bode imela izjava Turčije, se sedaj še ne vé. „Nord“ misli, da bi gotovo bil princ Ferdinand pobral kopita, ko bi bile Rusijo podpirale vse velevalsti. Tako se pa ne vé, kake nasledke bode imel korak Turčije. Koburžanove popularnosti pač povekšal se bode. „Kölnische Zeitung“ in „Times“ priznavajo, da si dosedaj pri narodu ni pridobil simpatij. Sedaj se bode pa njegov položaj še shujšal, ko je Turčija se izrekla, da ga ne priznava. To dalo bode opoziciji pogum. Karavelov je zopet začel borbo proti sedanji vladi, pa tudi Radoslavov začel je borbo proti Stambulovu in drugovom. V ljubezni bolgarskega naroda ne bode princ Ferdinand našel opore proti napadom. Tudi inozemstvo mu ne more nič pomagati, kajti Italija, Anglija in Avstrija sicer neso podpirale ruskih predlogov, a vender si ne bodo upale podpirati usiljenca, ker sicer bi prišle preveč navskriž z nemško politiko. Zaradi tega bode položaj vlade v Bolgariji vedno težji in je lahko mogoče, da se Koburžan prostovoljno odpove. Manj optimistično pa sodijo o bolgarskih stvarih „Peterburgskija Vjedomosti“, ki priporočajo, da naj Rusija vso stvar na miru pusti, ako izjava Porte ne bode imela nobenega uspeha. Saj se tudi ne vé, če bode naslednik Koburžanov dosti prijaznejši Rusiji, nego je sedanji knez.

Pogajanja mej **Rusijo** in **Vatikanom** se dalje vrše po posredovanji papeževega nuncija in ruskega veleposlanika na Dunaji. Upati je, da se bode kmalu doseglo sporazumljenje in bode potem Rusija zopet osnovala svoje zastopstvo pri Vatikanu. — Papež Lev si jako prizadeva za zjedinjenje pravoslavni s katoliško cerkvijo. Poslednji čas pa tudi Francozi obračajo večjo pozornost na verske odnose na vzhodu, dobro vedoč, da bi v Rusiji dobili močno zaveznico, ko bi se zjedinili vzhodna in zapadna cerkev. V Parizu bode začel izhajati sedaj velik mesečnik, ki bode zagovarjal interese gerških unijatov ter delal za zjedinjenje pravoslavne cerkve s katoliško. To podjetje, za katero so se pridobil razni odlični pisatelji z vztoka, baje podpira papež sam. Mi si ne obetamo posebnega uspeha od tega podjetja, če tudi bi zjedinjenje obeh cerkva bilo v veliko korist slovanstvu.

Francoska zbornica je vsprejela budget za bogočastje s pristavkom, da se opusté škofije, ki neso navedene v konkordatu, ko umrjejo sedanji škofje. Zbornica ni dovolila kredita za katoliška, protestantska in židovska semenišča. Poslednji sklep bode pa najbrž ovrgel senat in zbornica bode potem zopet dovolila potrebne kredite.

Rumunskega senata odseki so se posvetovali minulo sredo, da bi proti generalu Anghelescu začela se sodnijska preiskava. Ministerski predsednik Bratiano se je izjavil, da je dobil izvestje od generala Berendey-a, v katerem je dokazano, da je general Anghelescu močno kompromitovan v Maicanovi aferi, kakor je pokazala preiskava. Bratiano je rekel, da je Anghelescu Maicanu zaupal, a se je močno varal. Senat bode izvolil komisijo, ki bode v zmislu zakona o ministerski odgovornosti sestavila podrobno poročilo o tej zadevi. Ko bode komisija predložila svoje izvestje, bode senat sklepal, ali naj se general izroči sodišču.

in prejšnja malomarnost in bojazen se ga je polastila. Vender „morda“ mladosti in tajna želja, da poskusi svojo srečo, da izpozna svoje moči sam, brez kakegakoli pokroviteljstva zmagala sta naposled. Deset dni ni minulo od njegovega povratka v Marjino, ko je potoval, češ, da gre preučiti osnovo nedeljskih šol, v mesto, odtod pa v Nikoljskoje. Neprestano priganjajoč kočijaža, hitel je tja, kakor mlad častnik v boj: plah je bil in vesel in nestrpnost ga je mučila. „Glavno je — ne misliti“, trdil je samemu sebi. Kočijaž bil je zvita glavica, pred vsako krčmo je ustavil, vprašujoč: „ali bi pokusili?“ ali: „ne bi-li pokusili?“ in za to pokušanje neso se mu smilili konji. Naposled pokazala se je visoka streha znanega gradiča... „Kaj delam?“ Šinilo je Arkadiju najedenkrat v glavo. „A vrniti se ne kaže!“ Trojka je družno hitela; kočijaž je klical in žvižgal. Že je zagrmel mostiček pod kopiti in kolesi, že se je razprostrl drevored obstriženih jelk... Rozovo žensko krilo zablistalo se je v temnem zelenji, mlad obraz pogledal je izpod rese solnčnika... Izpoznal je Katjo, in ona ga je izpoznala. Arkadij ukazal je vozniku, da

Dopisi.

Z Dolenjskega 9. marca [Izv. dop.] (Prošnje za verske šole) naj bi torej na državnem zboru pošiljale podružnice sv. Cirila in Metoda, kajti vodstvo te družbe v Ljubljani je tako prošnje že sestavilo. Ta korak ne zli se mi prav takten in dobro premišljen, niti domoljuben; tudi menda ne bo v korist te potrebne in blage družbe. Slovenci so namreč v zadevi Liechtensteinovega predloga raličnih mislij. Nekaterim Slovincem, in k tem se prištevam tudi jaz, so nove šolske postavne v vseh točkah dobre, le v tej ne, ko o pouku v materinskem jeziku preveč molče. Ti Slovenci imajo tudi to trdno prepričanje, da sedanja šola po Slovenskem je že versko-katoliška, da so slovenske, nemške in slovensko-nemške šole po Slovenskem brez izjeme vse katoliške, kajti otroci in učitelji so katoliški, vsi molijo v šoli, vsi hodijo k maši, otroci se uče kršanskega nauka, učitelj podpira duhovnika, duhovnik učitelja itd.

Liechtenstein še terja sonadzorstva duhovnikov pri šoli. To je tudi že zdaj uvedeno. Katehet je učiteljske konferencije, župnik, član krajnega, dekan okrajnega šolskega sveta in škofijstvo pošlje celo 2 duhovnika v kranjski deželni šolski svet. Ali se da večje sonadzorstvo od strani cerkvenih zastopnikov izpeljati?! Nam se torej čudno zdi, da se vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda peča s to kočljivo zadevo. Ta družba je bila ustanovljena največ zoper nemškutarenje in po italijančevanje, in na tem polji jo čaka še vse polno dela, katerega se še ni v veliki meri lotila. Treba jej bo ustanovljati šole slovenske po vseh onih krajih, kjer se nečejo za slovenske manjšine ustanoviti slovenske šole. Taki kraji so: Trst, Gorica, Celje, Maribor, Celovec, Gradec itd. Jednako dela tudi češko društvo te vrste, ki po nemških mestih za češke manjšine češke šole ustanavlja.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda naj bi pa prej še po postavnem potu skušalo doseči, da vlada primora imenovane občine, da ustanove za slovenske otroke slovenske šole. Čehi so to v nekaterih slučajih dosegli. Slovenci po ponemčenih mestih naj se pritožujejo do najviše inštanice, do upravnega sodišča, dokler se jim ne pripoznajo narodne šole. Opirajo naj se pri tem na čl. XIX osnovnih zakonov in na §. 51 šolskega in učnega reda od 20. avg. 1870. Pri teh pritožbah naj jih pa podpira družba sv. Cirila in Metoda!

Z Dunaja 9. marca. (Vodnikova slavnost) Že mnogo let prirejela je Dunajska „Slovenija“ vsak zimski tečaj, navadno meseca grudna, Preširnovo slavnost. In letos je to nameravala, a da ni namere svoje utelesila, zabranjevali so ji razni oziri. Začetkom grudna imelo je „Slovansko pevsko društvo“ velik svoj koncert, koj potem so se pa pričele vaje za hrvatsko Gunduličevo slavnost. Ker so v obeh slučajih sodelovali tudi slovenski pevci, mogla je „Slovenija“ še le sedaj misliti na svoj večer. Da ga je pa posvetila spominu Valentina Vodnika, imela je dovolj uzrokov. Hotela je slaviti njega, za razvoj slovenskega slovstva velevažnega pisatelja in prvega pesnika slovenskega, a klanjala se je tudi vrlému značaju njegovemu. Veren duhoven, unet za vzvišeno svoj poklic, — a poleg tudi nautušen borilec za svoj narod, odločen, neustrašen, koji

ustavi dirjajoče konje, skočil iz voza in stopil k njej. „Vi ste!“ dejala je ona in polagoma vsa zarudela: „idiva k sestri, tu na vrtu je, vesela bo, da vas zopet vidi.“

Katja peljala je Arkadija na vrt. Da se je srečal baš z njo, zdelo se mu je jako srečno znamenje, razveselil se je je, kakor sorodnice. Vse se je tako izvrstno naključilo: ni oskrbnika, ni nazvala. Na ovinku stezice zagledal je Ano Sergějevno. Kazala mu je hrbet. Začuvši korake se je obrnila.

Arkadij bil je z nova v zadregi, a prve besede njenega govora umirile so ga takoj. „Zdravstvujte ubežnik!“ rekla je s svojim enakomernim, ljubeznivim glasom ter mu šla nasproti smehlja se in mežikaje radi solnca in vetra: „Kje si ga našla, Katja?“

— Prinesel sem vam, Ana Sergějevna, začel je — nekaj tacega, česar vi nikakor ne pričakujete...

— Prinesli ste samega sebe, to je najbolje!

(Dalje prih.)

ljivo ga je poslušal ter mu dal jedenkrat celo nek svet, ne da bi ga izpolnjeval, temveč, da bi pokazal svojo dobro voljo. Gospodarstvo ni mu bilo neprijetno, celo rad je sanjaril o poljedeljstvu, a ta trenotek usiljevale so se mu druge misli v glavo. Arkadij mislil je v svoje začudenje neprestano o Nikoljskem. Poprej bi bil le z ramama pomigal, ako bi mu kdo rekel, da bi se mogel dolgočasiti z Bazarovom bivajoč pod jedno streho, in še pod kako! — pod rojstno streho; in res se je dolgočasil ter želel si je vun. Sprehajal se je, da je bil truden, a tudi to ni pomoglo. Razgovarja se nek-daj z otcem, izvedel je, da ima Nikolaj Petrovič nekoliko precej zanimivih pisem, katere je pisala nek-daj Odincovina mati njegovi ranjki ženi, in ni mu dal miru, dokler ni dobil onih pisem, radi kojih je moral Nikolaj Petrovič prebrskati dvajset različnih predalov in postavcev. Imejuč te poluobledele listine umiril se je nekoliko, kakor da bi bil zagledal pred saboj smoter, kamor mu je bilo iti. „Pridita oba“, šepetal je neprenehoma, — „pristavila je sama! Pojdem, pojdem, za vrata!“ A spomnil se je zadnjega pohoda, hladnega vsprejema

je prepričan, da more človek izveličan biti tudi, akopram je Slovenec, Slovan, — take može pove- ličevala je od nekdaš slovenska mladina, taki možje so in bodo ji v uzor in ni jedne prilike ni zamudila, da pokaže to svoje prepričanje.

Ta misel napotila je zbor akademičnega dru- štva „Slovenije“, da je sklenil prirediti Vodnikovo slavnost, in blizu tako glasil se je tudi govor pred- sednika, viteza Bleiweisa, ko je nazdravil mnogo brojnemu številu odličnih gostov, koji so se bili zbrali v velikej dvorani Zillingerjevega hôtela. — Sijajnost večera povzdigoval je posebno znaten broj došlih državnih poslancev, z imeni gg. Jahn, Klun, vit. dr. Madeysky, Papstman, dr. Poklukar, grof dr. Pozza, dr. Rapp, Sawczynski, Šuklje, dr. Vitezić, prael. Weisssteiner; drugogv občinstva naj imenu- jem le gg. o. Jančar, dr. Jelenc, Levičnik, Navratil, dr. Ploj, drd. Pukl, Zelenik, rodbino Packeny, na- dalje še lep venec krasnih gospá in gospic in za- stopniki društev: „Akad. spolek“, „Beseda“, „Du- najski sokol“, „Ognisko“, „Slov. pevsko društvo“, „Zora“ in Zvonimir.

Še vsa leta, odkar obstoji „Slovenija“ vodil je petje pri njenih koncertih g. Jan Jiřik. Devet- najst let vedno zvest, požrtvovalen prijatelj društvu, vsem poznat in vsem drag, ustregel je tudi letos prošnji Slovenijini. Pod spretnim njegovim vodstvom naučili so se pevci v kratkem času velika dva zbora: Gerbič, „Slovanski brod“ in Foerster, „Venček na- rodnihi pesni“. Burna pohvala in ploskanje po obeh točkah bilo je plačilo pevovodji in pevcem za nji- hov trud. — Dovršeno pela se je skladba Foerster- jeva „Njega ni.“ Ker je bil jeden gospodov, koji so bili določeni za ta četverospjev, v zadnjem tre- notku brez vsakega uzroka izostal, bi se bila skoro morala la točka vsporeda opustiti, da ne prevzame glasu g. Jan Jiřik in reši na tak način slavnostnega odbora iz zadrege. Na zahtevo občinstva morali so gg. Potokar, Švigelj, Jiřik in Rabič še jedenkrat nastopiti in zapeli so z izvrstnim uspehom „Tičico gozdno“.

Jedna najzanimivejših točk bil je E. Steinov koncertni komad za kontrobas, katerega je sviral g. Blaž Fiřer, a spremljal na glasoviru ga je gosp. prof. I. F. Skalitzy. Čudé poslušalo je občinstvo mile glasove, koje je znal umetnik izvabljati svo- jemu v obče vender dokaj neokretnemu godalu. Kdor je čul visoke, čisto in zvonko donele flageoletglase, skoro ni mogel verjeti, da je kaj takega mogoče na — kontrebasu. Dodati moral je še kavatino Raf- fovo, koja se je z istim naudušenim odobravanjem vsprejela.

Najlepšo Beethovenovo pesen „Adelaida“ in Zajčovo „Lastavicam“ pel je milim, krepostnim gla- som g. Vjekoslav Hinterhober in tako ne malo pri- pomogel do izvrstnega uspeha slavnosti.

Člana Dunajskega konservatorija, gg. Oton Žert in Vladi Budmani, koja sta se bila uže na ve- likem Gunduličevem koncertu odlikovala, sta i ta večer mnogo zaslužene pohvale žela. Goldmarkov „Koncert A mol, I. stavek“, kojega je igral prvi gospod na goslih, je izredno težak komad in za- hteva jako dovršeno tehniko, a g. Žert izvršil je svojo nalogo z umetniško spretnostjo. Isto more se i reči o g. Budmanij, koji je sviral „Saint Saens: Mazurka“ in „Liszt-Schubert: Erlkönig“.

Že od nekdaš bila je jedna najpriljubljenejših točk na „Slovenijinih“ koncertih tamburaški zbor. I letos se je pokazala. Pod vodstvom g. drda Br- liča svirali so tamburaši bratskega društva „Zvoni- mira“ Jenkovo „Strunam“ in Farkašovo „Ženska da- vorija“, a morali so dodati še tri točke: „Kolo“, „Naprej“ in „Farkašev Karišik“. Naudušenjem vspre- jelo je občinstvo vsako točko, a gospodu Brliču more se le čestitati, da je tamburaški zbor pod njegovim vodstvom tako vrlo napredoval.

Ura bila je skoro že dvanajst, ko se je kon- cert še le končal in se pričel zabavni del. Prva na- pitnica, koja je govoril društveni predsednik vitez Bleiweiss, veljala je domovini. Ko odpojo pevci „Lepa naša domovina“, poprime besedo g. drd. Gre- gorčič, da nazdravi došlim poslancem, zastopnikom naroda, ne le po imenu, temveč tudi po dejanju. Oni so i prijatelji akademične mladine, kakor se je v zadnjih dneh v zbornici skazalo. V imenu po- slancev odgovoril je g. prof. Šuklje. Slovensko di- jašstvo, zastopano po „Sloveniji“ je zrelo na duhu, ne potrebuje ni disciplinarnega ni policijskega nad- zorništva. Še nikdar se ni Slovenijan izneveril svo- jeOu narodu. A namen „Slovenije“ ni le prirejati zabave, ona naj pripravlja svoje člane i na poznejše

politično življenje. Dvoje naj vodi slovenskega di- jaka pri njegovem delovanji, ljubezen do domovine, ljubezen do vedo. Nazdravilo se je še umetnikom, krasnemu spolu, akademičnim društvom, pevovodji g. Jiřiku, tamburašem; v imenu „Zvonimira“ govoril je drd. Rihtarič, v imenu Bolgarov Živkov. Podpred- sednik slov. pevskega društva g. drd. Radoslav Pukl naglašal je slovansko vzajemnost; še dokaj krasnih napitnic in govorov se je čulo, a vmes so svirali tamburaši in peli pevci slovenske, hrvatske in češke zборе. Pozno v noč še le razšla se je vesela družba.

Domače stvari.

— (K Strossmayerjevej slavnosti v D j a k o v o) potovati se more tudi po železnici preko Osjeka. Cela ta pot tja in nazaj stane — ako se kupijo kuponi za okrožno vožnjo — v tretjem raz- redu 19 gld. 47 kr., v drugem razredu pa 29 gld. Kapiti je treba sledeče kupone: Ljubljana — Zidani- most, Zidanimost — Zagreb, Zagreb — Zakon, Za- kon — Barč, Barč — Ūszög, Ūszög — Vilanj, Vi- lanj — Osjek, Osjek — Vilanj, Vilanj — Ūszög, Ūszög — Barč, Barč — Zakon, Zakon — Kaniža, Ka- niža — Pragarsko, Pragarsko — Celje, Celje — Zida- nimost, Zidanimost — Ljubljana. Mej potjo more se vsakdo ustaviti, na katerej postaji mu drago, ne da bi to moral naznanjati železničnemu osobju. Potnikom bo tedaj mogoče ogledati si mesta: Za- greb, Pečuh (postaja Ūszög), Osjek, Kaniža, Ptuj in Celje. Vožnja iz Ljubljane do Osjeka traja 15 ur. V Osjeku čakali bodo potnike vozovi, ki jih popeljejo v Djakovo, kjer bodo za vse potnike pre- skrbljena tudi stanovanja. Polovica Ljubljanskih de- putacij popelje se po gorenjih progah.

— (O vodovodu Ljubljanskem.) In ženér Smreker iz Mannheima izdelal in doposlal je svoje načrte in proračune za vodovod, po ka- terih bi vodovod z Ljubljanskega polja stal 550.000 gold., vodovod s Skaručine pa 895.000 gld. Vodo- vodni odsek imel je vsled tega že dve seji, danes dopoludne pa je bila v magistratnej dvorani seja inženerejev. Gori navedeni številki pa menda še nista definitivni, kajti 16 kilometrov dolgi Zagrebški vo- dovod stal je z vsemi poslopji in stroji okolu 380.000 gld., katera vsota se obrestuje nad 5%.

— (Slovensko gledališče.) Preteklo so- boto predstavljali sta se dve igri. Prva je bila gluma „Sam ne ve, kaj hoče“. Da ta gluma ni napravila posebnega efekta, neso bili krivi predstavljalci. Gos- podične Zvonarjeva, Gostičeva, Nigrinova, gospodje Kocelj, Danilo in Perdan igrali so prav vrlo, a gluma sama ob sebi je plevka in pi- satelj je z naslovom menda le samega sebe ironi- zoval. — Veseloigra „Gospa, ki je bila v Pa- rizu“ predstavljala se je jako gladko in živahno. Minko Lepotičnikovo je vrlo dobro predstavljala gos- podična Zvonarjeva, posebno se jej je posrečila uloga husarska, gospoda Kocelja major Orlovec, bil je „comme il faut“ husarski častnik Podgorski pa je imel v g. Borštника osobi izbornega repre- zentanta. Ulogo pl. Znojja je g. Danilo izredno dobro pogodil, igral je živahno in s humorjem, da sme to ulogo prištevati svojim najboljim. Tudi manjše uloge, Znojeve soproge Matilde (g. Gosti- čeva), Berte (g. Zora), sluge Ivana (g. Verov- šek) in asesorja Lepotičnika (g. Šturm ml.) bile so v dobrih rokah. Občinstvo odlikovalo je igrance z živahnim odobravanjem, katero pa ni moglo nado- mestovati prepričlega obiska.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredila nam je včeraj društveno besedo, ki je bila prav dobro obiskana. Vspored obsejal je 8 točk, izmed katerih nam je najbolj ugajal J. Haydnov mešan i zbor „Milostljivo bodi nebo“, v njem pa samospevi gospe Gerbičeve, gg. Razingerja in Puci- harja. Tudi G. Ipavčev mešani zbor „Lahko noč“ pel se je jako dobro in se je moral ponav- ljati. Moški zbori bili so krepki in uglajeni, a bili bi lahko še boljši, ko bi nekateri gospodje ne za- nemarjali skušenj. Gosp. Wagner sviral je na gosli štiri komade, pri katerih ga je na glasoviru izborno spremljal g. pl. Ohm-Janušovsky. Gosp. Wag- ger kaže lepo spretnost in tehniko, lok vodi z ve- liko sigurnostjo, izraz njegovih gosel je krepk in zvonk. Najbolje godel je Beriotovo „Scene de Ballet“. Glede prve točke „Solzice“ nam je opomniti, da bi bila z ozirom na orkestralne moči bolje izostala. Glede „besede“ sploh pa si dovoljujemo še par opazek. „Besede“ so vse nerazmerno dolge, posa- mične točke razmotavajo se prepočasno. Včeraj n. pr. potrebovalo se je za 8 točk 2¼ ure, kar je

vesakako preveč. A tudi ponavljanje točk naj se od pravi ter se točno drži programa, kakor je sploh pri koncertih običajno.

— (Iz odbora Glasbene Matice) se javlja vsem udom tega društva in sploh vsemu p. n. občinstvu, ki se zanj zanima, da letos zaradi razsajajočih osepnice, ki so prestanek godbene in pevske šole za celi mesec prouzročile, izostane navadna koncertna preskušnja učencev meseca marcija t. l., za to bo pa preskušnja koncem šolskega leta širja in natančnejša.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 37. snopič. Vsebina: Nedolžen (konec). Pravo junaštvo. — Klasične podobe. (Začetek.)

— (Popotnik. List za šolo in dom) ima v 4. številki nastopno vsebino: Lex Liechten- stein in slovensko učiteljstvo. — O npravno-verski vzgoji v ljudski šoli. Marka Fabija Kvintilijana go- vorniški pouk. — Listek. Mlada Slovenija. Spisal Gabr. Majcen. — V zadevi „Zveze slovenskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Novce in razne stvari. — Natečaji.

— (Oznaniło.) Letošnji redni zbor kranj- skega odseka I. občnega uradniškega društva Av- stro Ogerske, pa tudi letošnji redni zbor hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani bo- deta v nedeljo 8. aprila 1888 ob ¼10. uri dopolu- dne v dvorani Schreiner-jeve pivarne (Bierhalle) na sv. Petra cesti. Dnevni red zbora kranjskega od- seka: 1. Kratko poročilo predsednikovo o delovanji uradniškega društva Avstro Ogerske. 2. Potrditev računa odborovega za minu'o leto 1887. 3. Volitev novih odbornikov za opravilno leto 1888. 4. Posa- mezni nasveti. — Na dnevnem redu zbora hrani- nega in posojilnega uradniškega društva je izvrše- vanje pravic po §. 30 društvenih pravil. Dnevni red se naznani p. n. gospodom društvenikom po pravi- lih pismeno. To se naznanja p. n. gospodom društve- nikom. — V Ljubljani, dne 10. marca 1888.

Odbor „kranjskega odseka I. obč. urad. društva“, ter „Hranilnega in posojilnega urad. društva“.

— (Vreme) postalo je jako neprijetno. Dolgotrajni mraz nas je sicer zapustil, v zameno pa smo dobili prav trdovratnega dežja in snega, kateri slednji je pričel proti poludnevu tako gosto naletavati, da so bile popoldne že vse strehe na novo pobe- ljene, po ulicah pa skrajno neprijetna brozga.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osep- nicami zboleli: 2 možka, 1 otrok. Ozdravela 2 možka. Umrl: 1 možki, 1 ženska.

— (Konkurz) napovedala je hranilnica v Sisku, ustanovljena 1868. l. na delnice v znesku 50.000 gld. Lahkomiselno gospodarstvo prouzročilo je polom tega zavoda.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 11. marca. Cesar Friderik pri- pelje se na zahodni kolodvor, od koder pojde skozi paviljon v kočijo in se popelje v Char- lottenburg. Vsled ukaza cesarjevega ne bode na kolodvoru nobenega vsprejema. Vsi ministri peljali so se do Lipskega cesarju nasproti. — Truplo cesarjevo prepelje se nocoj v stolno cerkev, kjer bode razstavljeno jutri in prihodnje dni.

Peterburg 11. marca. Kaluški polk, kojemo je bil cesar Viljem načelnik, pridrži za zmiraj njegovo ime. Novim načelnikom tega polka iu načelnikom Peterburškega grenadir- skega polka imenovan je cesar Friderik. Ruska vojska bode žalovala štiri tedne, na dan po- greba popolna žalost.

Pariz 11. marca. Ilustrovan list, ki je zasramljen pokojnega cesarja Viljema, bil je zaplenjen. Flourens izrekel svoje obžalovanje in obljubil najstrožjo sodnijsko preiskavo.

Berolin 12. marca. Truplo pokojnega cesarja se je po noči svečano prepeljalo v stolno cerkev. Vojaki z baklami delali so špalir, ulice, po katerih se je vršil sprevod, neso bile pri- stopne, po drugih ulicah pa ogromna množica. Šestnajst podčastnikov nosilo je krsto. Spre- voda so se udeležili vsi principi, vsi dvorjaniki in služniki.

Lipsko 12. marca. Cesar se pripeljal semkaj ob 6¼ zvečer. Oficijalnega vsprejema oblastev ni bilo, pač pa je cesar vsprejel vse prusko državno ministerstvo z državnim kan- celarjem na čelu. Državni kancelar stopil je v salonski voz in ganljivo je bilo, ko ga je nasproti stopivši mu cesar ponavlja objel in

poljubil. Poleg stoječa cesarica je državnega kancelarja tudi najsrčneje pozdravila. Cesar in cesarica sta potem tudi druge ministre najmilostneje pozdravila. Mej naidušenimi vskliki ogromne množice pokazal se je cesar kratko pred odhodom dvakrat pri salonskega voza oknu prijazno pozdravljajoč. Državni kancelar spremlja cesarja in cesarico v salonskem vozu do Charlottenburga.

Berolin 12. marca. Zaradi snežnega metenja zakasnil cesarjev vlak za tri četrti ure in dospel ob 11 $\frac{1}{4}$ uri po noči v Charlottenburg. Cesar, ki je bil v uniformi, z vojaško kapico na glavi, dobro izgleda. Ko so ja nasrčneje pozdravili cesarjevič in cesaričinja, princ Henrik in dedna princesinja Meininška, odpeljala sta se cesar in cesarica v kočiji v Charlottenburg, kjer se je pred gradom pojavilo prebivalstva ganljivo naidušenje. Državni kancelar in ministri odpeljali so se v Berolin.

Peterburg 12. marca. „Journal de St. Petersbourg“ javlja: Car in cesar Friderik drug drugemu brzojavila, oba izrekajoč zaupanje, da bodo stara rodbinska naklonjenost in prijateljske tradicije še nadalje trajale. „Journal de St. Petersbourg“ upa, da bo torej pokojnega cesarja spomin plaval nad obema cesarstvom na svetovnega miru največjo korist.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica imela je, kakor smo že javili, dne 30. decembra 1887 svojo redno sejo pod predsedništvom gospoda zboručenega predsednika Josipa Kušarja in v prisotnosti nastopnih gospodov zborničnih udov: Ivana Baumgartnerja, Oroslava Dolenca, Vekoslava Jenka, Ivana N. Horaka, Janka Kersnika, Antona Kleina, Maksa Krennerja, Karola Luckmanna, Blaža Moharja, Frana Omerse, Mibaela Pakiča, Tome Pavšlerja, Vasa Petričiča, Jarneja Žitnika in Filipa Zupančiča.

Gospod predsednik izjavi, da je za sklepčnost dovoljno število članov nauzočih, otvori sejo ter imenuje overovateljska zapisnika gg. Janka Kersnika in Blaža Moharja.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Tajnik poroča o pravih nastopnih zadrug:

- rokodelskih in dopuščenih obrtov, izimši krčmarje in mesarje v sodnem okraji Idrijskem;
- krčmarjev vseh vrst, mesarjev in klavcev drobne živine v sodnem okraji Idrijskem;
- mlinarjev in žagarjev v sodnem okraji Idrijskem;
- trgovinskih in svobodnih obrtov v sodnem okraji Idrijskem;
- rokodelskih in dopuščenih obrtov, izimši krčmarje in mesarje sodnega okraja Loškega;
- trgovinskih in svobodnih obrtov sodnega okraja Loškega;
- krčmarjev vseh vrst, mesarjev in drobne živine klavcev sodnega okraja Loškega;
- krčmarjev vseh vrst, mesarjev, drobnice klavcev, trgovinskih in svobodnih obrtov sodnega okraja Logaškega;
- rokodelskih in dopuščenih obrtov, izimši krčmarje in mesarje sodnega okraja Logaškega;
- vseh obrtnikov sodnega okraja Metliškega; dalje

- o pravih razsodiškega odbora zadruga vseh obrtnikov sodnega okraja Metliškega;
- o pravih pomočniškega zbora tistih pomočnikov, ki so v delu pri zadrugi vseh obrtnikov v sodnem okraji Metliškem;
- o opravih bolniške blagajnice zadruga vseh obrtnikov sodnega okraja Metliškega.

Poročevalec omenja, da so vsa ta pravila pregledana natančno ter da so se nasvetovale premembe na potrebnih mestih z ozirom na postavbo od 15. marca 1883, drž. zak. br. 39, in na postavbo od 8. marca 1885, drž. zak. št. 22, in končno z ozirom na nova osnovna pravila. Ker so te premembe utemeljene, nasvetuje poročevalec v imenu odsekove: Slavna zbornica naj poroča o teh pravih visoki c. kr. deželni vladi v zmislu nasvetov odsekovih.

Predlog se v sprejme jednoglasno.
(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—250)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

10. marca: Jakob Železnikar, kovač, 46 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Karol Bresan, mizar, 69 let, Poljanska cesta št. 31, za plućnim emfizemom.

11. marca: Jera Grabec, delavca žena, 46 let, Kolijske ulice št. 20, za kozami.

V deželni bolnici:

7. marca: Marija Zupančič, gostija, 67 let, za plućnim emfizemom.

8. marca: Virginija Gersina, gostija, 33 let, za vnetjem pluć. — Matija Menart, gostja, 47 let, za pridenjem jeter. — Jožef Piskar, dninar, 22 let, za jetiko. — Janez Grum, dninar, 49 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5-5	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	4-06	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	3-74	Jajce, jedno : „	2
Oves, „	2-44	Mleko, liter „	8
Ajda, „	4-22	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	3-74	Telečje „	50
Koruza, „	5-36	Svinjsko „	60
Krompir, „	2-67	Kostrunovo „	36
Leča, „	12-—	Pišanec „	50
Grah, „	13-—	Golob „	30
Fižol, „	11-—	Seno, 100 kilo	2-67
Maslo, kgr.	1-—	Slama „	2-32
Mast, „	66-—	Drva trda, 4 □ metr.	7-50
Špeh frišen „	60-—	„ mehka, 4 „	4-50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. marca	7. zjutraj	734-0 mm.	5-4° C	sl. jz.	obl.	4-90 mm.
	2. popol.	730-2 mm.	7-4° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729-9 mm.	4-0° C	sl. jz.	dež.	dežja.
11. marca	7. zjutraj	728-6 mm.	2-4° C	brezv.	obl.	13-00 mm.
	2. popol.	727-0 mm.	8-6° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	724-4 mm.	6-4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5-6° in 5-8°, za 2-8° in 3-0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	gld.	danes
Papirna renta	77-40	—	—	77-5	—
Srebrna renta	78-70	—	—	78-70	—
Zlata renta	107-75	—	—	108-25	—
5% marcna renta	92-35	—	—	92-40	—
Akcije narodne banke	856-—	—	—	857-—	—
Kreditne akcije	267-30	—	—	268-20	—
London	127-—	—	—	126-95	—
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	10-04 $\frac{1}{2}$	—	—	10-04 $\frac{1}{2}$	—
C. kr. cekini	5-99	—	—	5-99	—
Nemške marke	62-37 $\frac{1}{2}$	—	—	62-32 $\frac{1}{2}$	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr.	75	—
Državne srečke iz l. 1864	100	163	75	70	—
Ogerska zlata renta 4%	—	95	—	95	—
Ogerska papirna renta 5%	—	92	—	95	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	—	25	—
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	—	127	—	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	—	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	—	—	—
Rudolfove srečke	10	21	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	—	50	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	211	—	60	—

Na prodaj ali v najem

posestvo na mahu.

Več se izve: Gruberjeve ulice št. 1, za Gradom. (194—1)

Kisla voda, kopališče Radence
s svojo jako obilo „matko-litona-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri prouku najboljše in najgostejše zdravilo.
Vseled obilnega ogljenokislaka, natrona, lithiona je radvanjska kislina kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodec, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramo-rici, brahoru, zlatenici, žledenih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija coné.
Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani. (349-22)

BUDIMSKA Rákóczy GRENČICA.
Kot gotovo uplivaajoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebnih boleznih, zastajanju krvi, zlati žili, boleznih na jetrih in ledicah ter skrofulo-nih boleznih, mrzlici, prouku, spuščanju, zapiranju itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kjer tudi v lekarnah in drogerijah.
Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307—32)

Trgovsk pomočnik,

izurjen v kupčiji mešanega blaga na deželi, želi svojo službo prenesti v kakem večjem mestu na Kranjskem ali tudi na Štajerskem. Najraje ustopi v prodajalnico mešanega ali specerijskega blaga. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (187—2)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—87)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

„Kmetovalec“
je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103—3)

KMETOVALEC.
Ilustrirana gospodarski list s prilogo „Kmetar“.
Uradno glasilo k. k. kmetijske družbe in kmetijskih združenj.
Kmetovalec izhaja dvakrat na mesec na celi poli. Prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohe vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastoj.